Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Cal Pauet

L'Espunyola

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A la zona de Sants Metges
Emplaçament	A peu de la carretera al punt Km. 135,1 de la carretera de Berga a Solsona.

Coordenades:

Latitud:	42.05501
Longitud:	1.75603
UTM Est (X):	397065
UTM Nord (Y):	4656633

Classificació

Número de fitxa	08078 - 24
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08077A011000060000HD
Autoria de la fitxa	Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa:	dg., 06/06/2010 - 02:00

Descripció

Gran masia situada a peu de la carretera que condueix de Berga a Solsona, i a peu del camí ral. Està conformada per la casa, amb el corral vell o porxo al costat oest de la casa, i vàries edificacions de

cronologies diverses al davant de la casa pel costat sud, també consta d'altres construccions vinculades a l'activitat agropecuària com un gran corral actual a uns centenars de metres cap al sud-est. Està situada en una zona molt oberta amb gran quantitat de camps pel seu voltant i part de bosc a la part posterior, on comença la base de la costa del serrat de la Malla que s'aixeca just darrera. La casa és de planta rectangular, consta de planta baixa, dos pisos i planta golfes, és coberta a dues aigües amb el carener orientat aproximadament est-oest, paral·lel a la façana principal que obra a migdia. La superfície de les façanes està totalment arrebossada, excepte les cantoneres que són grans carreus de pedra ben treballada.La façana principal, la sud, presenta les obertures organitzades regularment; a la planta baixa però, la distribució és més irregular, segurament degut a modificacions posterior. Així, al centre de la planta baixa hi ha la porta principal d'accés és de brancals i llinda en arc rebaixat format per tres dovelles, la clau amb la data 1896 gravada dins una carel·la i dues dovelles, una a cada costat, tot és de pedra picada i treballada amb els angles llisos i la resta punxonat; al costat de ponent hi ha un porta d'obertura recent i una finestra senzilla, i al costat de llevant dues petites finestretes. A la resta de nivells la distribució de les obertures és en cinc eixos verticals, destacant el central respecte dels laterals. A l'eix central, sobre la porta, hi ha un balcó d'obertura rectangular simple sense elements decoratius i de voladís estret d'obra i barana de ferro de barrots de secció quadrangular i volutes decoratives en una franja a la part baixa i una altra a la part superior; per sobre, a la planta segona, hi ha una galeria de tres obertures de llindes en arc de mig punt que descansen sobre capitells de motllura senzilla; a les golfes, tres obertures en forma de rombe graonat emmarcades per maó massís. Als laterals, a la planta primera i segona trobem dos balcons per planta i a cada costat, iguals al central, i a la planta golfes, dues obertures romboïdals com les centrals a cada costat. A les façanes laterals s'observen obertures senzilles, de distribució irregular i alguna de nova obertura. A la façana nord, al centre hi ha una escalinata de baranes de pedra i graons de maó que dóna a l'escala de comunicació interior.
L'interior està distribuït a partir de cinc crugies; a la planta baixa es presenta en tres naus, la central, més ample, és coberta amb una volta d'arc rebaixat feta de maó col·locat pla formant espiga, a les naus dels costats (excepte la part nord) és coberta amb voltes per aresta fetes de maó massís que es recolzen en els murs perimetrals de la nau i en pilars centrals fets de grans carreus de pedra picada. A l'estança que hi ha al fons de la nau de ponent hi ha el forn de pa, a la central també al fons l'escala d'accés als pisos superiors i a la de llevant el pou. A la planta primera la distribució és la gran sala al cos central, la cuina antiga era al costat nord-ést i habitacions a la resta; a la planta segona la distribució és la mateixa, al cos central però, la sala és més petita, ja que té eixida al costat sud.
Pel que fa a les possibles fases constructives, es fan difícils d'identificar en part degut a que la superfície de les façanes està arrebossada, de tota manera sí que podem anotar que per la constitució dels murs de l'interior de la planta baixa i les informacions orals que ens proporcionen els propietaris, permet apuntar que sembla que part de l'estructura de la casa del costat de ponent seria les restes més antigues.

Observacions:

(Continuació) En aquests murs hi podem observar alguns angles o brancals d'obertures, entre aquests també hi ha l'obertura que comunica el cos central amb el de ponent, la qual és constituïda per brancals de pedra picada i polida amb els angles esbiaixats i una llinda de fusta amb la data 1731. De tota manera, sembla molt probable que almenys al segle XVIII devia haver-hi una masia d'estructura més senzilla i de menors dimensions, que posteriorment, ja potser en ple segle XIX es va transformar i engrandir considerablement donant-li la configuració de la masia tal i com la veiem avui dia.

Història

Comptem amb poques notícies conegudes sobre Cal Pauet, la primera notícia que localitzem és del 1856, en la cita de "Pauet" al llistat del llibre "Registro de las casas de campo de cada distrito y los aforados de guerra. nº63.1856 nº 32" (ACBR), on hi consta un José Bover. També del mateix segle, en concret al 1886,

en el document de "Cumpliment pascual de la parroquia del Cint Any 1886", entre les cases que es citen com a pertaneixents a la sufragània (Sants Metges) apareix la casa "Cal Pahuet", i hi consten Josep Bové, Teresa, Josep, Maria Ribera, Esteve Arimany i Engracia.
No hem localitzat cap referència documental anterior al segle XIX, tot i això part de les estructures arquitectòniques de la planta baixa en assenyalen l'existència d'un edifici anterior, almenys de la primera meitat del segle XVIII (hi ha una llinda amb la data 1731), hem de pensar doncs, que al lloc existia una casa de dimensions segurament molt menors, la qual al segle XIX s'hi realitzà una obra molt important que suposà la construcció de la gran pairalia que veiem avui dia, amb les voltes de maó de la planta baixa. No podem descartar però, altres actuacions de modificació i ampliacions d'altres períodes anteriors, avui dia difícils d'identificar. La informació oral proporcionada per la mateixa propietat ens explica que el matrimoni format entre una parella procedent un de Cal Griva i l'altre de Cal Farines, va ser els que sembla que van donar nom a Cal Pauet i probablement la van obrar convertint-la en una gran masia. Aquest fet pot explicar també que Cal Pauet no aparegui anteriorment en la documentació, ja que podria tractar-se d'un petit mas conegut amb un altre nom, o a més que no aparegui en la documentació degut a que el capmàs o la matriu de la que formava part fos potser Cal Colilles.

